

Missio Savo
Kaavi Kristallivirta 31.8.2013
Raamattutunti : Väinö Hotti

KRISTUS RIITTÄÄ – yhdistämään uskovat

Kristallivirta uskovien yhteistä omaisuutta

”Kristallivirran kirkkaan rantaa...” ei ole minkään uskonnollisen ryhmän nimikkolaulu. Sen kokevat omakseen *”uskovat ilman rajoja”*. Tämä koti on nimenomaan tarkoitettu kristittyjen yhteiseen kokoontumiseen.

Kertausta tarvitaan

”Kertaus on opintojen äiti”, sanotaan. Hengellisissä asioissa tämä pitää myös paikkansa. Tärkeitä asioita tulee yhä uudelleen ja uudelleen toistaa. Samalla tulee priorisoinnin olla paikallaan. Perusasiat tulee ajaa *”selkäytimeen”* saakka.

”Sitten vielä, veljeni, iloitkaa Herrassa! Samoista asioista teille kirjoittaminen ei minua kyllästytä, ja teille se on turvaksi” (Fil.3:1).

Alkuseurakunnasta ei ole malliksi

Kun halutaan positiivista muutosta nykyisiin kirkkoihin, otetaan mielellään vertailukohtaksi alkuseurakunta. Tämä on toisaalta oikein, toisaalta epäonnistunut vertailu.

Ratkaisevaa on, miten suhtaudutaan alkuseurakunnassa esiintyneisiin epäkohtiin – niitäkin siellä oli. Korintossa esiintyi lahkohenkisyyttä (1. Kor.1:10-13; 3:1-3), siveettömyyttä (1. Kor.5), uskovien keskinäistä käräjöintiä (1. Kor.6), rakkauden puutetta (1. Kor.13). Jos tällä *”jumalattomuudella”* normitetaan nykyseurakunnat, on ehdottomasti tulkittu Raamattua väärin.

Täytyy ottaa huomioon Paavalin suhtautuminen näihin epäkohtiin; saivatko ne apostolisen hyväksymisen. Paavali tuomitsi ne jyrkästi. Nämä asiat oli välttämättä *”perattava”* pois seurakunnasta. On varmaa, että Paavali samalla peräksiantamattomuudella kohtelee myös meidän kirkkomme epäkohtia.

On turha vedota siihen, että aikamme ongelmat versoivat jo alkuseurakunnassa ja ovat näin ollen alkuseurakunnan *”jatkumoa”*. Yleisesti tällöin annetaan ymmärtää, että Paavali oli katsellut kyseisiä epäkohtia *”sormiensa läpi”*.

On selvää, että pakanoiden kääntyessä kristinuskoon mukaan tuli paljon entisestä pakanallisesta elämänmenosta. Mutta siitä huonosta perinnöstä oli päästävä eroon. Tämä liittyi kiinteästi pyhityselämään. Jos elämänmuutosta ei tapahtunut, oltiin vielä ulkopuolella uuden elämän. Vanhaan perintöön oli suhtauduttava tietyllä ymmärryksellä vastauskoontulleiden kohdalla, mutta sitä ei saanut jatkossa helliä eikä suvaita – se kuului *”menneen talven lumiin”*. Uskoontullut ei välttämättä heti aluksi tiennynt, mitä kristillinen etiikka sisältää.

TAISTELU YHDEN SEURAKUNNAN PUOLESTA

1. Jeesus

34. Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne.

35. **Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus.**" (Joh.13:34,35).

Jeesuksen opetuslapsen tuntomerkki **ei ole**: kielilläpuhuminen, profetoiminen, sairaiden parantaminen, lapsikaste tai uskovien kaste. Tuntomerkkinä on RAKKAUS kaikkiin Herran omiin!

20. Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun,

21. **että he kaikki olisivat yhtä**, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin **että maailma uskoisi**, että sinä olet minut lähettänyt.

22. Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä, niinkuin me olemme yhtä -

23. minä heissä, ja sinä minussa - **että he olisivat täydellisesti yhtä**, niin että maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niinkuin sinä olet minua rakastanut. (Joh.17:20-23).

"Täydellinen yhteys", merkitsee oksanyhteyttä toisiin oksiin, ja ruumiin jäsenten yhteyttä.

2. Apostoli Paavali

10. Mutta minä kehoitan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset ettekä suvaitsisi riitaisuuksia keskuudessanne, vaan pysyisitte sovinnossa ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus.

11. Sillä Kloen perheväeltä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne.

12. Tarkoitan sitä, että yksi teistä sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", toinen: "Minä Apolloksen", joku taas: "Minä Keefaan", joku vielä: "Minä Kristuksen".

13. **Onko Kristus jaettu?** Ei kaikei Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen? (1. Kor.1:10-13).

"Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin hengellisille, vaan niinkuin **lihallisille, niinkuin pienille lapsille Kristuksessa**. Maitoa minä juotin teille, en antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä; olettehan vielä lihallisia. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin? Kun toinen sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", ja toinen: "Minä olen Apolloksen", ettekö silloin ole niinkuin ihmiset ainakin? (1. Kor.3:1-3).

"Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, **eriseurat, lahkot**, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, **eivät peri Jumalan valtakuntaa**. (Gal.5:19-21).

3. Martti Luther

"Ei niin, sinä narri, kuuntele ja anna minun sanoa: ensiksikin pyydän, että minun nimestäni vaiettaisiin eikä annettaisi kutsua itseään luterilaiseksi, **vaan kristityksi** ... Miten kävisi päinsä, että minun poloisen, haisevan matosäkin, että minun kurjalla nimelläni nimitettäisiin Kristuksen lapsia. Ei niin rakkaat ystävät, **hävittäkäämme puoluenimet ja olkaamme vain kristityitä**, kun meillä on Kristuksen oppi" (Martti Luther).

4. George Whitefield (1714-1770)

- Saarnatessaan kerran Philadelphian kärkeäntalon parvekkeelta hän (George Whitefield) huusi: "Isä Abraham, ketä sinulla on taivaassa? Onko siellä ketään anglikaaneja? – 'Ei ole.' – Onko siellä ketään independenttejä (kongregationalisteja)? – 'Ei ole.' – Onko siellä ketään metodisteja? – 'Ei, ei, ei.' – Ketä sinulla siellä on? – 'Emme täällä tunne noita nimiä. **Kaikki täällä ovat kristittyjä**, Kristukseen uskovia, ihmisiä, jotka ovat voittaneet Karitsan veren ja todistuksensa sanan kautta.' – Niinkö asia onkin? Siinä tapauksessa Jumala auttakoon meitä ... kaikkia unohtamaan nimet ja tulemaan teossa ja totuudessa kristityiksi!" (U.Saarnivaara, He elivät Jumalan voimassa I,II (333).

5. Thomas Wilcox (Kallis hunajan pisara, 1787)

"Sinä, joka olet nähnyt, että Kristus on kaikki ja sinä et yhtään mitään, sinä, joka teet Kristuksen koko elämäksesi ja olet kuollut kaikelle muulle vanhurskaudelle, sinä olet kristitty, olet suuresti rakastettu ja olet saavuttanut Jumalan mielisuosion, olet taivaan suosikki. Tee Kristukselle se palvelus kaiken hänen sinua kohtaan osoittamansa rakkauden tähden, että rakastat hänen köyhiä pyhiänsä ja hänen seurakuntiansa (halvimpia, heikoimpia, siitäkin huolimatta, että niiden käsitykset voivat olla erilaisia). Ne ovat kaiverretut hänen sydämeensä (niin kuin Israelin lasten nimet Aaronin rintakilpeen, 2 Moos.28:21). **Anna niiden olla samoin sinun sydämeesi kaiverrettuina**" (s.62).

6. Vilho Rantanen (vapaakirkko, Runot-kirja, 1952)

"Ma heräsin Pietarin sanaan: 'Taas aikahan palatkaa ja oppikaa toisianne jo veljinä rakastamaan. On varmaa: LAUMANNE KYLLÄ PIAN SOVINNON PAIKALLA OIS, JOS PAIMENET RIITELEMÄTTÄ TIETÄ TAIVAAN KÄYDÄ VOIS'" (Viisi pappia taivaan portilla).

Jos joku lasta kastaa, totta kiroaa hän sen, ken kastaa uskovaista aikamiestä. Ja tämä taas, kun iskuvuoron taistelussa saa pian Bibliallaan tahtoo toista piestä.

Ja Filisteain leirissä on ilo julkinen, kun siellä sanotaan näin pilkkamiellä: "Oi katsokaa, noin kristiveljet raastaa toisiaan ja tappelevat pyhän taivaan tiellä" (Elämän kaitafilmi).

7. Taisto Törni (helluntailainen, Kristus riittää-kirja, 1962)

"Sielunvihollinen on onnistunut lyömään Jumalan lauman pieniksi kappaleiksi, toisiaan vihaaviksi, keskenään riiteleviksi kirkoiksi, lahkoiksi ja ryhmiksi" (emt. s.62).

"Eheytyminen ihmisten ja seurakuntien välisissä suhteissa löytyy aina anteeksiantamuksen ja nöyrytyksen tiellä" (63).

"me helluntailaisetkin olemme viime vuosina olleet suurena esteenä kristittyjen yhteydelle. Olemme kyllä suuriäänisesti puhuneet siitä ja halunneet luoda sellaista, mutta – vain sanoilla. Käytännössä olemme usein parjanneet ja mustanneet toisinajattelevia ja etsineet heistä virheitä" (67).

"sisimmässäni tunnen tuskaa nykyisestä tilasta ja kaikesta karsinahengestä, jota on niin runsaasti meidän helluntailaistenkin keskuudessa ja joka aina on itse oikeassa ja mustaa toisinajattelevia" (69).

"Kaikki ovat kyllä valmiita tunnustamaan yhteyden ihanteena, mutta käytännössä huomaamme tämän ihanteen toteuttamisen kohtaavan jo heti alkuun sydäntä särkeviä vaikeuksia. Se on kuitenkin mahdollista. Vapahtajamme avulla!" (71).

"Tässä ei ole erotusta juutalaisen eikä kreikkalaisen välillä. Uskallanpa sanoa, ettei siinä ole erotusta luterilaisen ei helluntailaisenkaan välillä, kun Kristus saa meidät vallata. Hän yhdistää" (72).

"Edelleen meidän on valvottava, että meillä on yhteys kaikkien pyhien kanssa, kuten virrentekijä sanoo: 'Oi yhteys sä kaikkein pyhien, Me vaivassa, he maassa autuuden, Herrassa yhdymme me yhtehen. Halleluja!'" (87).

"Jumalasta syntynyt rakastaa Jumalasta syntynyttä, eikä tätä rakkautta saa `karsina-aidatkaan` estää" (87).

"Mutta kiitos Jumalan, että taivaasta tullut herätys voi kaiken muuttaa, synnyttää meissä todellista taivasikävää. Se voi saada aikaan senkin ihmeen, että hajalla olevat Jumalan lapset kokoontuvat yhdeksi laumaksi" (99-100).

"Mutta kun taivaasta lähetetty herätys valtaa mielen ja sydämet, silloin on vain yksi uskon ja opin ojennusnuora – Raamattu; rakkauden Henki yhdistää eikä erota. Silloin saa täyttymyksensä Jeesuksen ylimmäispapillinen rukous: 'Että he yhtä olisivat'" (100).

"Risti yhdistää kristityt yhdeksi. Mitä lähempänä olemme ristiä, sitä lähempänä olemme toisiamme" (115).

*"Rovasti **Urho Muroma** sanoi kerran saarnassaan, että hänen henkensä ei viihdy ahtaissa karsinoissa, vaan kaipaa kirkon avaria holveja. Itse haluaisin tähän lisätä vielä sen, että minussa asuva henki ei myöskään elä ahtaissa karsinoissa, vaan kaipaa kristittyjen yhteyden avaraa seuraa."* (116).

8. Watchman Nee (1903-1972)

*"kaikki muu, paitsi maantieteellisistä seikoista aiheutunut jakaantuminen, **on uskovien kesken on mahdoton.**"*

"Hän ei kehoita meitä "saamaan" tuota yhteyttä, vaan ainoastaan säilyttämään sen (Ef.4:3). Se on jo meillä, sillä ilmeisesti emme voi "säilyttää" sitä, mitä meillä ei ole. Jumala ei ole koskaan käskenyt meitä tulemaan yhdeksi toisten uskovien kanssa. Me olemme jo yhtä, siksi meidän ei tarvitse luoda yhteyttä, vaan ainoastaan säilyttää se."

*Tapahtuuko se upottamalla vai valelemalla? On Jumalan lapsia, jotka eivät usko edes vesikastetta tarpeelliseksi. Mikä on tässä kohdassa mainitun "yhden kasteen" merkitys? Paavali luo 1. Korinttolaiskirjeessä valoa tähän kysymykseen. "Onko Kristus jaettu? Ei kaikei Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen?" (1:13). **Kysymyksen ydin on, kenen nimeen, olet kastettu. Jos olet kastettu Herran nimeen, se oikeuttaa sinut seurakunnan jäseneksi.***

"Kaikki uskovien ryhmät, jotka perustavat veljesyhteytensä muun kuin paikkakunnan mukaan, ovat lahkoja, vaikkapa ne saattavatkin kutsua itseään seurakunniksi. On oikein jättää lahko, mutta ei ole milloinkaan oikein jättää paikallisseurakuntaa."

"kunkin paikan seurakunnan tulee käsittää kaikki Jumalan lapset sillä paikkakunnalla. Jos sen unohdamme, supistamme kristillistä veljesyhteyttä ja teemme valikointia Jumalan lasten keskuudessa. Tämä on laholaisuutta, ja se on Herralle sydämen suru."

9. Tapio Nousiainen (Leipää ja suolaa – kirja, 1974)

Lahkohenki

"Lahkohenki – sinä inha henki, sinä helvetistä nouseva demonihenki. Sinä ihmisen omavanhurskaasta lihasta nouseva Kainin henki.

Sinä olet ainoa erehtymätön ja oikeaoppinen raamatuntuntija. Sinä otat Raamatusta lempioppisi, jonka mukaan ihmisen on pelastuttava.

Sinä sanot, että ellei meikäläinen julista syntiselle synninpäästöä, ihminen on helvetin oma. Sinä yksin tiedät, mikä on oikea pelastustekniikka, sinä mittaat mittatikulla tukan ja hameenhelman pituuden, sinä määrääät puseron värin.

Sinä määrääät, että Jumalan valtakunnan on oltava kuin fingerpori, se ei saa ulottua sinun tunkkaisen joukkosi ulkopuolelle.

Sinä sidot lampaasi riimulla karsinaansa ja varustat heidät sarvilla ja kuonokopalla.

Sinä vihaat kristittyjen yhteyttä ja teet kaikkesi, etteivät lampaasi kävisi vieraisilla toisella laitumella.

Sinä nimität harhaoppisiksi niitä, jotka eivät astu sisälle sinun kirkkoosi ja rukoushuoneeseesi, niitä, jotka eivät ole meikäläisiä, niitä joilla ei ole sama alttaripalvelus kuin sinulla, jotka eivät puhu samalla nuotilla Kaanaan kieltä kuin meikäläiset, joilla ei ole sama Halleluja ja jotka eivät sano Amenta tarkalleen samalla kohdalla kuin meikäläiset.

Sinä puhut isien uskosta ja vanhurskautat sillä ihmisen ilman omakohtaista uskoa Jeesukseen.

Sinä olet mieltynyt perinnäissääntöihin, nöyryyteen, käsien ja jalkojen pesemisiin ja ruokasääntöihin.

Sinä olet saanut aikaan enemmän paha kuin kaikki kristittyjen vainot yhteensä, kuin inkvisitiotuomioistuimet ja polttoroviot.

Sinä olet hukuttanut enemmän uskovaisia ja kääntymättömiä helvettiin kuin synti, sillä sinä sokaiset ihmiset näkemästä kulmakiveä Kristusta, ymmärtämästä, että muuta perustusta ei ole pantu, kuin mikä pantu on ja se on Jeesus Kristus.

Sinä olet tehnyt uskovaiset sokeiksi, niin että he eivät osaa lukea Raamattua ja unohtavat Raamatun sanat, jotka sanovat: ”Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja, ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää.”

Sinä teet heistä epäjohdonmukaisia omavanhurskastelijoita, sillä he unohtavat tämän Raamatun sanan: ”Jos joku sanoo: ”Minä rakastan Jumalaa”, mutta vihaa veljeänsä, niin hän on valehtelija. Sillä joka ei rakasta veljeänsä, jonka hän on nähnyt, ei se voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt.”

Sinä inha henki, sinä helvetin henki, Apollyon, sinä väkevin eksytys, kavala demonihenki.

Sinä teet uskovaiset sokeiksi ja estät heitä näkemästä, että taivaaseen on vain yksi tie, Jeesus-tie.

Sinä estät meitä pitkämielisesti rakastamasta ja sietämästä toisiamme ja vaeltamasta samalla tiellä, mihin saakka kukin olemme ehtineetkin” (emt.106-107).

10. Aaro Leikkari (Armahdettu yhteyteen Kristuksessa – kirja, 1999)

”Kun sain tulla Jumalan lapseksi, minulle oli alunpitäen täysin selvää, että Kaikki omana Vapahtajanaan Jeesukseen uskovat ihmiset ovat täydellisesti veljiä ja sisaria keskenään. Oma hengellinen kokemukseni ja Raamatun sana on ehdottoman yksiselitteinen. Ne rakenteet, joilla Jumalan lapset on karsinoitu erilleen toisistaan, eivät ole Jumalan rakentamia” (emt.9,10).

”Monissa uskovien yhteisöissä käyttäytyään kanankasvattajan tavoin. Kanojen kasvattajat leikkaavat siipien kärjet sellaisilta kanoilta, jotka oppivat lentämään aitauksensa yli. Vaikka uudestisyntymisen myötä tullut Jumalan lasten elämänpiirin raja on seurakunnan pirstaloitumisen vuoksi paljon laajemmalla kuin ”omien seinien” sisällä, yhteisön lapsiltakin katkotaan rakkauden siivet ja heidät ohjataan elämään suljettua elämää kodin tarjoamalla eväillä. Kasvun sijasta tapahtuu paisumista ja sokeutumista” (66).

”Jumala ei tunnusta Jeesuksen opetuslasten välille vedettyjä rajoja, vaikka me ihmiset rakentaisimme omasta mielestämme kuinka raamatullisen opin niiden tueksi” (107).

”Syntiinlankeemus heijastuu uskovissa tuhoisimmillaan siinä, että uskovat eivät tunne toisiaan samasta Hengestä syntyneiksi, vaan ”lihan mukaan”. Uskovat ovat totuuden nimissä tunnistamista varten aidattu erilaisten nimien ja kylttien alle. Jotkut puhuvat uskovien hajaannuksesta jopa hengellisenä rikkautena, mutta paljolta pitää sulkea silmänsä sekä käytännön elämässä että Raamattua lukiessa ennen kuin tällaiseen ajatukseen voi yhtyä. Toivottavasti tällainen asenne ei heijasta paatumusta. Rikkinäinen seurakunta on uskoville Herran kutsuna parannukseen ja kuuliaisuuteen Häntä kohtaan” (25).

”Sellaiset sanonnat kuin ”kristuksen kirkko” tai ”uskovien seurakunta” ovat hyvin suosittuja ja niiden sanoma ulkopuolisille on yksiselitteinen. Sanoja tarkoittaa yleensä sitä organisaatiota, mihin hän itse kuuluu, ja hän haluaa viestittää, että organisaatioon kuulumisen merkitsee kuulumista Jumalan valtakuntaan. Näyttää siltä, kuin uskottaisiin voitavan perustaa ihmisistä inhimillisin keinoin konkreettisia yhteisöjä, jotka Jumala tunnustaa sellaisinaan ilman muuta omikseen kaikkineen päivineen. Ihmiset (”uskonpuhdistajat”) perustavat organisaation, varustavat sen

inhimillisellä tunnuksella ja **julistavat sen Jumalan seurakunnaksi**. Tällainen opetus palvelee kirkko- ja seurakuntapoliittisia tarkoituksia, mutta ei perustu Raamattuun” (29).

”Omistamisen” tukena käytetyn Heb.10:25 tekstin käännös ”älkäämme jättäkö omaa seurakuntakokoustamme” on epätarkka. Alkutekstissä ei ole oma-sanaa eikä seurakunta-sanaakaan vastaavaa sanaa, vaan sanat ”heauton” (= itsemme) ja ”ten episynagogen” (= kokoontumista) (tietosanakirja Novum, osa 4. sivu 504). Saarisalo onkin kääntänyt sanoilla ”keskinäistä kokoontumistamme”. Tämä ojentava sana oli erityisen merkittävä uskoon tulleille hebrealaisille, jotka edelleen osallistuivat myös synagoga-jumalanpalveluksiin. Sana velvoittaa **kaikkia uuden liiton uskovia** kokoontumaan yhteen. Jos tällä Sanalla ohjataan uskovat kokoontumaan vain omissa organisaatioissaan erillään toisistaan, ohjauksesta tulee toteutuessaan **este Sanan toteutumiselle** uskovien keskuudessa. Tehdään juuri päinvastoin kuin Sanan opettaa” (37).

”Nykytilannetta ajatellen oleellista on, etteivät noiden paikkakuntien uskovat olleet ryhmittyneet eri nimisiksi joukoiksi, vaan jopa suurkaupungissa Roomassa oli vain yksi pyhien joukko...kysymys ei ollut seurakunnan olemuksen yhtenäisyyden kyseenalaistamisesta, he vain asuivat eri paikkakunnilla” (41).

”apostolinen opetus, joka perustui Jeesuksen oppiin, tunsu vain yhden Kristuksen seurakunnan. Eriseuraisuus tuomittiin ja tuomitaan edelleen, lihan teoksi ja synniksi. Sen mukaisesti Kristuksen seurakunta luonnollisesti näkyi kullakin paikkakunnalla yhtenäisenä uskovien joukkona” (41-42).

”Uskovien yhteisöt vertaavat itseään mielellään kotiin. Jos tätä vertausta halutaan käyttää raamatullisessa merkityksessä, seurakuntakoti on kaikkien Jeesuksessa Kristuksessa olevien uskovien muodostama hengellinen yhteisö. Jos ”perheen jäsenet” lähtevät kukin taholleen ja perustavat itseään varten omia ”seurakuntakoteja”, on kysymys kodin hajoamisesta, sillä perheen jäsenet ovat joutuneet eroon toisistaan. Se on raunioille rakentamista” (65).

”Seurakunnan ja sielujemme vihollinen, saatana, julistaa sellaista evankeliumia, että kuolema korjaa kaiken. Monet uskottomat se on saanut uskomaan, että ei tämän elämän aikana kannata huolehtia iankaikkisuuskohtalostaan. Liian monet uskovat ovat uskoneet saatanan selityksen, että Jumala on suunnitellut toteuttavansa **uskovien yhteyden vasta ajan rajan tuolla puolen**. Nyt voidaan elää ja toimia niin kuin parhaaksi nähdään. **Mikä petollinen valhe!** Miten kuolema, joka Raamatun mukaan on vihollisista viimeinen, voisi muuttaa uskovien sydämet niin, että he ”yhtä olisivat”, ellei Jumalan Sana ja Pyhä Henkikään ole sitä muutosta aikaan saanut? **Armon aika on vakavaa aikaa**” (72-73).

”Evankeliumin kokonaisuuden huomioon ottaminen ei salli raja-aitojen rakentamista Jeesuksen opetuslasten välillä. Uskovien keskinäinen yhteys on keskinäisen rakkauden toteutumisen ehdoton edellytys ja ilman rakkautta kaikki on itsepetosta” (105).

”Jospa ymmärtäisimme, että me uskovat emme yksilöinä emmekä ryhmäkuntiin jakautuneina voi antaa maailmalle sitä todistusta, jota Jumala meiltä odottaa ja jota maailma tarvitsee. Sen todistuksen me voimme vain yhdessä antaa” (135).

”Kukin uskova on leimautunut ulkopuolisen silmissä lähinnä leimatun joukkonsa opetuslapseksi ja samalla sen todistajaksi siitä huolimatta, että joukoissa julistetaan uskoa Jeesukseen” (135).

”Kun lausun Jeesuksen tervetulleeksi elämäni ja sydämeeni, lausun samalla tervetulleeksi kaikki ne, jotka ovat hänen yhteydessään, sillä Jeesus ei tule ilman heitä” (161).

11. Missio Savo / Väinö Hotti (2013)

Terve yhteisö – terve uskova

On selvää, että vain terve yhteisö voi tuottaa terveitä yksilöitä. Ainut terve ja terveellinen yhteisö on EKKLESIA. Lahkoyhteisö sairastuttaa jäsenensä. Lahkon johtajat tekevät jäsenilleen raakaa väkivaltaa. Jäseniltä katkotaan uudestisyntymisessä saadut siivet (Leikkari). ”Siipirikko” ei ole mikään terve. Uskovalta riistetään avara näköala ja pakotetaan omaan pienen karsinan sisälle. Hänestä tulee ”tynnyrissä kasvanut tyttö (poika)”. Pikku hiljaa hänen kaikki hengelliset kykynsä surkastuvat. Ennen pitkää hän tukehtuu oman läävän tunkkaiseen hajuun.

Saatana on ”tuhanten juonten mestari”. Eräs sen nimistä on DIABOLOS (heittää erilleen, hajottaa). Tähän päämäärään saatana pääsee periaatteella ”hajota ja hallitse”. Saatana tietää, että uskovat ovat voimakkaita yhtenä ryhmänä, siksi se heittää nämä eri karsinoihin: luterilaiset, katoliset, ortodoksit, helluntailaiset, vapaakirkolliset, baptistit, metodistit jne.

Saatana syöttää uskovilla ”pajunköyttä”. Se saa heidät uskomaan valheet:

1. Eri ryhmät merkitsevät rikkautta
2. Yhteys, josta Jeesus puhuu Joh.17, toteutuu vasta taivaassa
3. Jokaisella pitää olla oma hengellinen koti

Raamattu ei sano, että eri karsinat merkitsevät rikkautta. Mitä Raamattu opettaa uskovien kuppikuntaisuudesta?

1. Se on Jeesuksen ruumiin paloittelua, 1. Kor.1:13
2. Se on lihallisuutta, alaikäisyyttä, 1. Kor.3:1
3. Se on lahkolaisuutta
4. Se johtaa kadotukseen, Gal.5:20,21

Ekklesiakristityllä on ”kotkan siivet” – ja kotkan kauaskantoinen katse. Hän ei voi viihtyä ahtaissa tiloissa. Terve uskova on avarasydäminen ”valtakuntakristitty”!